

ków wynikających z zakresu czynności na zajmowanym stanowisku pracy oraz obowiązków określonych w art. 15 i art. 16 ust. 1. Ocenę niezwłocznie doręcza się pracownikowi.

3. Od okresowej oceny kwalifikacyjnej pracownikowi służy odwołanie w ciągu 7 dni od jej doręczenia do kierownika jednostki, o której mowa w art. 1, zatrudniającej pracownika, o którym mowa w ust. 1.
4. Po doręczeniu pracownikowi, o którym mowa w ust. 1, ujemnej okresowej oceny kwalifikacyjnej, potwierdzonej ponowną ujemną oceną, która nie może być dokonana wcześniej niż po upływie trzech miesięcy, pracodawca samorządowy:
 - 1) niezwłocznie rozwiązuje stosunek pracy z pracownikiem samorządowym zatrudnionym na stanowisku urzędniczym za wypowiedzeniem lub odwołuje go ze stanowiska,
 - 2) może rozwiązać stosunek pracy z pracownikiem samorządowym mianowanym zatrudnionym na stanowisku innym niż urzędnicze za wypowiedzeniem.
5. Do rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem samorządowym mianowanym z przyczyny, o której mowa w ust. 4, stosuje się okres wypowiedzenia, o którym mowa w art. 10 ust. 4.
6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb dokonywania okresowych ocen kwalifikacyjnych, biorąc pod uwagę potrzebę prawidłowego dokonywania tych ocen.

Art. 18. 1. Pracownik samorządowy nie może wykonywać zajęć tożsamych, pozostających w sprzeczności lub związanych z zajęciami, które wykonuje w ramach

obowiązków służbowych, wywołujących uzasadnione podejrzenie o stronniczość lub interesowność.

2. W razie naruszenia przez pracownika samorządowego któregokolwiek z zakazów, o których mowa w ust. 1, pracodawca samorządowy niezwłocznie rozwiązuje bez wypowiedzenia stosunek pracy z takim pracownikiem w trybie art. 52 § 2 i 3 Kodeksu pracy lub odwołuje go ze stanowiska.”;

4) w art. 32 wyrazy „nie stosuje się przepisów art. 16 ust. 2, art. 19 i art. 24 ust. 2” zastępuje się wyrazami „nie stosuje się przepisów art. 16 ust. 2, art. 18, art. 19 i art. 24 ust. 2”.

Art. 2. 1. W terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy pracodawca samorządowy zatrudniający osobę będącą w dniu wejścia w życie ustawy pracownikiem samorządowym zatrudnionym na stanowisku urzędniczym występuje z zapytaniem do Krajowego Rejestru Karnego o udzielenie informacji o tej osobie.

2. Jeżeli z informacji, o której mowa w ust. 1, wynika, że pracownik samorządowy zatrudniony na stanowisku urzędniczym nie spełnia warunku określonego w art. 3 ust. 3 pkt 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pracodawca niezwłocznie rozwiązuje z takim pracownikiem stosunek pracy za wypowiedzeniem lub odwołuje go ze stanowiska.

Art. 3. Pierwszą okresową ocenę kwalifikacyjną pracowników samorządowych, o których mowa w art. 17 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, innych niż pracownicy samorządowi mianowani, przeprowadza się w ciągu 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

1202

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 września 2006 r.

w sprawie szczegółowych warunków udzielania małym i średnim przedsiębiorcom pomocy publicznej na restrukturyzację niektórych należności publicznoprawnych

Na podstawie art. 70 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. Nr 123, poz. 1291) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa kryteria oraz sposób i szczegółowe warunki udzielania pomocy na restrukturyzację na podstawie art. 18 i 20 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o restrukturyzacji niektórych należ-

ności publicznoprawnych od przedsiębiorców (Dz. U. Nr 155, poz. 1287, z późn. zm.¹⁾) małym i średnim przedsiębiorcom znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej, zwanej dalej „pomocą na restrukturyzację należności”, których stosowanie zwalnia z obowiązku notyfikacji Komisji Europejskiej projektu tej pomocy.

2. Rozporządzenia nie stosuje się do pomocy na restrukturyzację należności:

- 1) w przypadku przedsiębiorców z sektora hutnictwa żelaza i stali, sektora górnictwa węgla, lotnictwa, przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury oraz produkcji, przetwórstwa lub obrotu produktami wymienionymi w załączniku I do Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- 2) której wartość, łącznie z inną pomocą przewidzianą w okresie realizacji planu restrukturyzacji, niezależnie od podmiotu jej udzielającego i jej przeznaczenia oraz z pomocą na ratowanie otrzymaną przez przedsiębiorcę, przekracza równowartość 10 mln euro.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) przedsiębiorcy znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej — należy przez to rozumieć przedsiębiorcę spełniającego kryteria określone w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących udzielania pomocy publicznej²⁾;
- 2) długookresowej zdolności do konkurencyjności na rynku — należy przez to rozumieć zdolność przedsiębiorcy do pokrywania kosztów prowadzonej działalności gospodarczej, w tym kosztów amortyzacji i kosztów finansowych, bez konieczności dalszego wspierania środkami publicznymi;
- 3) planie restrukturyzacji — należy przez to rozumieć plan, pozytywnie zaopiniowany przez właściwy organ przedsiębiorcy, w którym okres restrukturyzacji jest ograniczony do niezbędnego minimum, mający na celu przywrócenie przedsiębiorcy długookresowej zdolności do konkurencyjności na rynku, w oparciu o restrukturyzację majątkową, finansową, organizacyjną, zatrudnienia lub mającą na celu modernizację lub racjonalizację produkcji, w tym zmianę profilu produkcyjnego;
- 4) pomocy na restrukturyzację — należy przez to rozumieć pomoc przewidzianą w planie restrukturyzacji, udzielaną przedsiębiorcy w celu realizacji procesu restrukturyzacji i ograniczoną do mini-

mum niezbędnego do przywrócenia długookresowej zdolności do konkurencyjności na rynku, biorąc pod uwagę w szczególności wielkość kosztów restrukturyzacji oraz wielkość i formę udzielanej pomocy;

- 5) pomocy na ratowanie — należy przez to rozumieć ograniczone w czasie wsparcie finansowe udzielane przedsiębiorcy w celu umożliwienia prowadzenia działalności gospodarczej przez czas niezbędny do dokonania koniecznych analiz oraz opracowania planu restrukturyzacji albo likwidacji działalności;
- 6) małym i średnim przedsiębiorcy — należy przez to rozumieć małego lub średniego przedsiębiorcę, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 33, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 08, t. 2, str. 141);
- 7) grupie kapitałowej — należy przez to rozumieć przedsiębiorców niespełniających kryteriów niezależności określonych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw.

§ 3. Projekt pomocy na restrukturyzację należności, spełniający łącznie warunki, o których mowa w § 4—11, nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

§ 4. 1. Pomoc na restrukturyzację należności może być udzielona małemu i średniemu przedsiębiorcy, znajdującemu się w trudnej sytuacji ekonomicznej, jeżeli:

- 1) w przypadku spółki, w której odpowiedzialność wspólników za zobowiązania spółki jest ograniczona, strata przewyższa połowę kapitału zakładowego, w tym strata wykazana przez spółkę za okres poprzednich 12 miesięcy przewyższa jedną czwartą tego kapitału, lub
- 2) w przypadku spółki, w której przynajmniej niektórzy wspólnicy w sposób nieograniczony odpowiadają za zobowiązania spółki, strata przewyższa połowę jej kapitału według ksiąg spółki, w tym strata wykazana przez spółkę za okres poprzednich 12 miesięcy przewyższa jedną czwartą tego kapitału, lub
- 3) niezależnie od formy prawnej przedsiębiorstwa, spełnia ono kryteria kwalifikujące je do objęcia postępowaniem upadłościowym.

2. Beneficjentem pomocy na restrukturyzację należności może być mały i średni przedsiębiorca, który:

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 56, poz. 498 i Nr 202, poz. 1956, z 2004 r. Nr 82, poz. 745 oraz z 2005 r. Nr 101, poz. 851.

²⁾ Kryteria te są określone w pkt 9—11 Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244, z 1.10.2004 r., str. 2).

1) nie należy do grupy kapitałowej, ani nie jest przejmowany przez grupę kapitałową, z wyjątkiem sytuacji, gdy mały i średni przedsiębiorca wykaze, że jego trudna sytuacja ekonomiczna:

- a) ma charakter wewnętrzny, a nie jest wynikiem nieuzasadnionego podziału kosztów w ramach grupy oraz
- b) jest zbyt poważna, aby mogła zostać przeciężona przez samą grupę;

2) nie prowadzi działalności na rynku, na którym występuje lub może występować długoterminowa strukturalna nadprodukcja, oceniana według kryteriów określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących udzielania pomocy publicznej³⁾.

3. W przypadku gdy mały i średni przedsiębiorca nabył aktywa od innego przedsiębiorcy, który otrzymał pomoc na ratowanie lub restrukturyzację przed zbyciem tych aktywów, to pomoc na restrukturyzację należności może być udzielona, jeżeli upłynął okres 10 lat od wystąpienia u przedsiębiorcy zbywającego aktywa, najpóźniejszego ze zdarzeń określonych w § 5 ust. 1 pkt 2.

§ 5. 1. Pomoc na restrukturyzację należności może być udzielona, jeżeli:

- 1) mały i średni przedsiębiorca nie otrzymał pomocy na ratowanie lub restrukturyzację, lub
- 2) upłynęło co najmniej 10 lat od daty najpóźniejszego z następujących zdarzeń:
 - a) przyznania małemu i średniemu przedsiębiorcy pomocy na ratowanie lub
 - b) upływu okresu restrukturyzacji przewidzianego w poprzednim planie restrukturyzacji, lub
 - c) zaprzestania realizacji poprzedniego planu restrukturyzacji.

2. Pomoc na restrukturyzację należności może być udzielona przed upływem okresu 10 lat od przyznania małemu i średniemu przedsiębiorcy pomocy na ratowanie, jeżeli pomoc na ratowanie została udzielona w ramach tego samego procesu restrukturyzacji.

3. Pomoc na restrukturyzację należności może być udzielona przed upływem okresu 10 lat od przyznania małemu i średniemu przedsiębiorcy pomocy na ratowanie, również jeżeli:

- 1) jest konieczna z powodu nieprzewidywalnych okoliczności, za które mały i średni przedsiębiorca nie ponosi odpowiedzialności oraz

2) minęło co najmniej 5 lat od przyznania małemu i średniemu przedsiębiorcy pomocy na ratowanie, po której nie nastąpiło przyznanie pomocy na restrukturyzację, a mały i średni przedsiębiorca wykazywał długoterminową zdolność do konkurencyjności na rynku.

4. Pomoc na restrukturyzację należności może być udzielona przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b i c, jeżeli występują wyjątkowe i nieprzewidywalne okoliczności, za które mały i średni przedsiębiorca nie ponosi odpowiedzialności.

§ 6. 1. Mały i średni przedsiębiorca należący do grupy kapitałowej, która otrzymała pomoc na ratowanie lub restrukturyzację, może otrzymać pomoc na restrukturyzację należności, jeżeli upłynęło co najmniej 10 lat od daty najpóźniejszego z następujących zdarzeń:

- 1) przyznania grupie kapitałowej pomocy na ratowanie lub
- 2) upływu okresu restrukturyzacji grupy kapitałowej, przewidzianego w planie restrukturyzacji grupy kapitałowej, lub
- 3) zaprzestania realizacji przez grupę kapitałową planu restrukturyzacji.

2. W przypadku gdy przedsiębiorca należący do grupy kapitałowej otrzymał pomoc na ratowanie lub restrukturyzację, inny mały i średni przedsiębiorca należący do tej grupy może otrzymać pomoc na restrukturyzację należności, przed upływem okresu, o którym mowa w § 5 ust. 1 pkt 2, liczonego dla przedsiębiorcy w grupie, który otrzymał pomoc, pod warunkiem, że pomoc na restrukturyzację należności nie będzie transferowana do tego przedsiębiorcy.

§ 7. 1. Udział środków własnych małego i średniego przedsiębiorcy w finansowaniu kosztów restrukturyzacji przedsiębiorstwa nie może być niższy niż:

- 1) 25 % kosztów restrukturyzacji wynikających z planu restrukturyzacji, w przypadku małego przedsiębiorcy;
- 2) 40 % kosztów restrukturyzacji wynikających z planu restrukturyzacji, w przypadku średniego przedsiębiorcy.

2. Środkami własnymi małego i średniego przedsiębiorcy są środki finansowe tego przedsiębiorcy, właścicieli, wspólników lub grupy kapitałowej, do której należy ten przedsiębiorca, w tym środki pochodzące ze sprzedaży majątku lub środki uzyskane od instytucji finansowych lub z innych źródeł na warunkach rynkowych oraz bez udziału pomocy publicznej. Środki własne powinny stanowić rzeczywisty wkład w finansowanie kosztów restrukturyzacji i nie obejmują środków pochodzących z amortyzacji oraz planowanych zysków.

³⁾ Kryteria te są określone w rozdziale 4 i 5 Wielosektorowych zasad ramowych dotyczących pomocy regionalnej na rzecz dużych projektów inwestycyjnych (Dz. Urz. WE C 70 z 19.03.2002 r., str. 8, z późn. zm.).

§ 8. 1. Pomoc na restrukturyzację należności nie może być udzielona, jeżeli:

- 1) restrukturyzacja małego i średniego przedsiębiorcy jest ograniczona wyłącznie do restrukturyzacji finansowej i nie prowadzi do usunięcia przyczyn powstawania strat;
- 2) służy finansowaniu nowych inwestycji, z wyjątkiem sytuacji, gdy są one niezbędne do odzyskania przez małego i średniego przedsiębiorcę długookresowej zdolności do konkutowania na rynku.

2. Mały i średni przedsiębiorca nie może zwiększać zdolności produkcyjnych w okresie realizacji planu restrukturyzacji.

§ 9. 1. Mały i średni przedsiębiorca ubiegający się o pomoc na restrukturyzację należności składa podmiotowi udzielającemu pomocy plan restrukturyzacji niepozostający w sprzeczności z programem restrukturyzacji, o którym mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców.

2. Plan restrukturyzacji powinien zawierać elementy określone w części III.8.A pkt 2 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz. Urz. UE L 140 z 30.04.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 08, t. 4, str. 3).

§ 10. 1. Plan restrukturyzacji średniego przedsiębiorcy powinien określać środki wyrównujące zakłócenia konkurencji na rynku, w szczególności polegające na zbyciu aktywów, ograniczeniu zdolności produkcyjnych lub udziału w rynku.

2. Środki wyrównujące zakłócenia konkurencji na rynku powinny być proporcjonalne do wielkości średniego przedsiębiorcy i jego znaczenia na rynku.

3. Nie stanowią środków wyrównujących zakłócenia konkurencji na rynku działania polegające na likwidacji lub ograniczeniu działalności przedsiębiorstwa, które są konieczne ze względu na straty, jakie ta działalność przynosi.

4. Średni przedsiębiorca ubiegający się o pomoc na restrukturyzację należności jest zobowiązany do złożenia oświadczenia, że w okresie restrukturyzacji nie będzie korzystał z pomocy publicznej innej niż pomoc de minimis lub pomoc w ramach wyłączeń grupowych lub występując o pomoc, poinformuje podmiot udzielający pomocy, że jest w trakcie restrukturyzacji.

§ 11. 1. Plan restrukturyzacji powinien zostać zrealizowany zgodnie z jego założeniami.

2. Zmiana planu restrukturyzacji, w tym przewidywanej w nim pomocy na restrukturyzację należności, jest możliwa, gdy są spełnione następujące warunki:

- 1) zmieniony plan nadal prowadzi do osiągnięcia przez małego i średniego przedsiębiorcę długookresowej zdolności do konkutowania na rynku oraz
- 2) w przypadku średniego przedsiębiorcy:
 - a) zwiększenie kwoty pomocy wiąże się z rozszerzeniem środków wyrównujących zakłócenia konkurencji na rynku, o których mowa w § 10 ust. 1—3,
 - b) planowane ograniczenie środków wyrównujących zakłócenia konkurencji na rynku, o których mowa w § 10 ust. 1—3, lub opóźnienie we wdrażaniu tych środków następuje z przyczyn niezależnych od średniego przedsiębiorcy i wiąże się z odpowiednim zmniejszeniem kwoty pomocy.

§ 12. 1. Organy restrukturyzacyjne przekazują sprawozdania o przedsiębiorcach, którym udzielono pomocy na restrukturyzację należności, spełniające wymogi określone w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących udzielania pomocy publicznej⁴⁾, do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 60 dni od zakończenia roku budżetowego.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, przekazuje się przez teletransmisję danych w formie elektronicznej, na formularzu udostępnionym przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w powszechnie dostępnej sieci teleinformatycznej.

§ 13. W przypadku decyzji o warunkach restrukturyzacji, wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a po dniu akcesji Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, podjęcie decyzji o zakończeniu restrukturyzacji na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców, nie wymaga uzyskania opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, gdy przed wydaniem tej decyzji zostaną spełnione warunki, o których mowa w § 4—11.

§ 14. Pomoc na restrukturyzację należności, na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, może być udzielana do dnia 31 grudnia 2007 r.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Kaczyński*

⁴⁾ Zakres wymaganych informacji jest określony w pkt 86 Wytocznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 1.10.2004 r., str. 2).